

Stik i Danmark, at, naar man gik over fra eet Lønningsystem til et andet, saa berøvede man ikke derfor nogen Mand det, som han havde, men man lod ham beholde det som personligt Tillæg, i alt Fald indtil det ved Gageforhøielse efter den nye Lov faldt bort. Dette er, som af den ærede Ordfører bemærket, en Sætning, der har været vedtagen gennem samtlige Lønningslove, som hidtil ere vedtagne her, og, om jeg end ikke vil sige, at der heri ligger en ligefrem Ret for Embedsmændene, saa tilstaaer jeg dog, at den Billighed, som derigjennem udtaler sig for mig, derved at den har været gjentagen saa ofte, som den har været, nærmer sig meget til at være en Ret. At man nu ganske vist er noget anderledes stillet ligeoverfor en saadan Indtægt som den, Embedsmændene have gjennem Sædtillæget, der i sig selv er en fluctuerende Indtægt, det følger af sig selv. Naar man derimod har villet gjøre gjældende, at der ogsaa er noget Uvist og Usikkert ved det midlertidige Lønningsstillæg, saa kan jeg ikke erkjende, at de Herrer, der have udtalt dette, have Ret. Sa, der er selvfølgelig den samme Usikkerhed ved den midlertidige Lønningsforbedring, som der er ved alle andre Lønninger, nemlig den, at Lovgivningsmagten kan forandre dem; men der er ikke mere Usikkerhed derved, som ærede Medlemmer have sagt. Jeg tilstaaer, at det er mig temmelig ligegyldigt, om det er Rigsdagen eller Rigsraadet, der har vedtaget denne Forbedring, thi det er dog omtrent det samme Thing, som her sidder, og det er i alt Fald en Forsamling, bygget paa det selv samme Grundlag som den nærværende. Der er en Ting, som jeg herved vil bede de ærede Medlemmer om at erindre, og det er nemlig, at det var nødvendigt, dengang den omtalte Forbedring vedtoges, for Regjeringen at træde til med hele sin Autoritet for at faae det, der kom til at foreligge, til at blive til Lov, idet Regjeringen ikke vilde gaae ned under de Satter, som nu ere de gjældende. Men Rigsdagen har jo endvidere — og her er det aldeles utvivlsomt Rigsdagen — vedtaget den samme Forbedring ved Finantsloven for indværende Finantsaar, hvorhos dette Thing fremdeles har vedtaget den ved 2den Behand-

ling af Finantslovsforslaget for det følgende Finantsaar. Hvad der imidlertid, mine Herrer, er det Væsentligste, det er det, at De selv ved de militære Lønningslove — og her troer jeg dog, at man maa erkjende, at der er en betydelig Lighed tilstede — have sagt: Hvad en Embedsmand for Tiden har mere i Lønning, derunder indbefattet det midlertidige Lønningsstillæg efter Loven af 11te Mai 1866, det skal han beholde som personligt Tillæg. Jeg troer, at Rigsdagen ved de nævnte Love tilstræffelig har tilkjendegivet, at den erkjendte, at disse Tillæg vare afsæfede efter Omstændighederne, og vare saaledes, at man ikke yderligere burde nedsætte dem, og derfor maa jeg for mit Vedkommende aldeles bestemt modsætte mig, at man nu ligeoverfor den store Masse af Embeds- og Bestillingsmænd, som der her er Tale om, vil gjøre yderligere Indskrænkninger i Tillægene. Dette er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, Tanken i mit Endringsforslag. Jeg kan ikke, jeg vil ikke gaae ind paa den foreslaaede Indskrænkning af Tillægene. Uden at der fremføres andre Grunde derfor, som jeg er istand til at sætte saa høit, at jeg vilde kunne give efter for dem, hvad jeg ikke troer vil skee, er jeg ikke istand til at vige bort fra den Grundsetning, som hidtil altid har været anerkjendt ved Overgangen fra ældre til nye Lønningslove. Jeg seer ikke nogen tilstræffelig Retferdiggjørelse for at gjøre det her, naar man ifjor vedtog den gamle anerkjendte Regel i de militære Lønningslove. Jeg maa derfor i Modsetning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som meente, at det var umuligt, at Thinget kunde komme til at følge Finantsministeren paa dette Punkt, ret indstændig anmode det ærede Thing om netop i dette Punkt at følge Finantsministeren, da det er et Punkt, hvori han ikke kan vige, og da man, dersom man ikke kan følge ham deri, vil lægge store Vanskeligheder veien for overhovedet at kunne faae Lønningslovene igjennem. — Det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede ganske rigtig, at mit Forslag ikke havde nogen væsentlig større finantsiel Betydning end ethvert